

16. Sönndag nah Trinitatis

Spröök för de Week – 2. Timotheus 1,10b

Christus Jesus hat dän Dot dä Macht enoam
un dat Lebn un än unvagänglichet Wesen ant Licht ebrocht
dör dat Evangelium.¹

Psalm 68, 4-7, 20-21, 35-36

4 Dä Gerechten freiet sik un sind fröhlich vör Gott,
sä freiet sik ut vulln Harten.

5 Singet än Läd för Gott. Prieset sin Noaum!
Rümt dän Wolkenfoarer, wie man öne nennt.
Herr is sin Noame. Empfangt öne mit Jubel.

6 Än Voarer för dä Waisen und än Beschützer för dä Witwen.
Dat ist Gott in sine heiligen Wohnung.

7 Gott bringet dä, dä aleene sind, in sin Huus
un dä Gefangennen inne Freiheit.

Nur dä Wederspenstigen bliwet in dä Wüstenei.

20 Gepriesen is dä Herr Dag för Dag.

Hä leggt us een Last up un helpet us uk.

21 Gott is för üsk. Hä is än Gott, dä helpet.

Gott use Herr kennt Wäge,
dä üsk sogoar utn Dot führt.

35 Erkennt sine Herrschaft an,
in sine Majestät regiert hä ouwer Israel.
36 Teou fürchten bist du Gott in jeoun Helligtum.
du bist dä Gott van Israel,
dä sin Volk Stärke un Kraft schicket.
Gelobet is Gott!²

¹ Übersettkring Loccum, 2020, kleine Änderungen durch die Redaktion.

² Übersettkring Loccum, 2020.

III Lääst ward ut dat Ole Testament ut Jeremia 3, 22-26, 31-32

22 Van Gottes Güte kumt, dat wi noch lewet.

Sin Erboarm hat kän Enne,

23 sine Liebe is jeden Mörge nät un sine Treue grot.

24 Ek segge: Dä Herr is min än un alles, doarümme sette ek all mine Hoffnung up öne.

25 Dä Herr is geout teou dän, dä noau öne froaget teou alle, dä in siene Nöchte wän wüllt.

26 Doarümme schwieget stille, un teuvet up sine Hülpe.

31 Dä Herr vastött üsk nich för jümmer;

32 og wenn hä üsk liehen lett, erbarmt hä sik wär oawer üsk.

Sine Liebe is grot.³

II De Epistel steiht in'n 2. Breef an Timotheus 1, 7-10

7 Gott hat üsk nich dän Geist dä Feigheit egebn, hä gaff üsk dän Geist van Kraft, Liebe un Ümmesicht.

8 Wie möt üsk oane Scheu teou Gottes Wurt beken!

9 Hä hat üsk erettet un üsk bereoupn, sin Ägentum teou wän, nich wägen use deouen, söndern weil hä ät well. Ut sine Gnoade, wi hä sä vör lange Tid Jesus Christus gebn har.

10 Nu kam düsse Gnoade oawer üsk, als Jesus Christus, use Retter, up dä Welt ekom is. Hä hat dän Dot dä Macht enoam un dat unvagängliche Leben ant Licht ebrocht.⁴

Halleluja Psalm 68, 21

Halleluja.

Gott is för üsk. Hä is än Gott, dä helpet.

Gott use Herr kennt Wäge,

dä üsk sogoar ut dän Dot föhrt.

Halleluja.⁵

³ Übersettkring Loccum, 2020.

⁴ Übersettkring Loccum, 2020.

⁵ Übersettkring Loccum, 2020.

I **Ut dat Evangelium nah Johannes 11, 1-3, 17-44**

1 Eän Kerl ws schwoar krank. Lazarus ut Betanien, dat is dat Döörp in dän Maria un öre Schwester Marta lebn.

2 Maria was dä, dä Jesus löäter dä Feute salbet un mit öre Hoare dröget har.

3 Dä Schwestern schickn Jesus dä Noaricht: „Din Freund is schwoar krank.“

17 Als Jesus nu noa Betanien kam, lag Lazerus nu all ver Doage in Grav.

18 Betanien was inne Nähe van Jerusalem, bloß 15 Stadien wäge.

19 Veele Lühe wörn ekom, ümme Maria un Marta in öre Truer bi teou stohen.

20 Als Marta höre, Jesus kumt, gung sä öne entgegen. Maria bläv ouwer in Huse.

21 Marta sä teou Jesus: Wenn du hier awän wöorst, här min Broar nich starbn bruket.

22 Ouwer ek wät, alles ümme wat du Gott bittest, gift hä di.

23 Jesus sä: Din Broar schall upstoen van dän Doen.

24 Marta antwoarte: Ek wät, dat hä wer upersteit, bi dä Uperstohung dä Doen an lesten Doage.

25 Doar sä Jesus teou öre: Ek bin dä Uperstohung un dat Lebn! Wer an mi glöwet schall lebn, og wenn hä dot is.

26 Un wer levet un an mi glöwet, schall niemoals starbn. In alle Ewigkeit nich. Glöwest du dat?

27 Sä sä teou öne: Joau, Herr, ek glöwe ganz wisse. Du bist Jesus Christus, dä Sohn van Gott, dä in düsse Welt ekom is.

28 Un als Marta dat esägt har, gung sä trügge un räp Maria, öre Schwester, un sä leise: Dä Mäster is doar und ropt noa di.

29 Als Maria dat höre gung sä schnell teou Jesus.

30 Jesus was noch nich in Dörpe anekom. Hä was noch doar, wo hä mit Marta stohn har.

31 In Huse wörn jümmer noch Lühe, dä Maria bistoan wolln. Als Maria nun upstund un noau Buten gung, güngen dä Lühe achter her, weil sä dachten, sä geit ant Grav ümme teou grien.

32 Maria kam up Jesus teou, gung uppe Knäee un sä: Wenn du hier awän wöorst, dö min Broar noch lebn.

33 Jesus sach wie sä gren un wie og dä Lühe gren, dä mit öre ekom wörn. Doar wurd hä dull.

34 Jesus frog: Wo is sin Grav? Sä sän: Herr, kum un kik sülmt.

35 Doar fung Jesus or an teou gren.

36 Dä Lühe sän: Kik äs, wat hat hä öne doch läv ehat.

37 Andere sän: Dän Blinden hat hä sähend emoaket, worümme mösste düsse starbn?

38 Nu wurd Jesus so richtig dull. Hä gung ant Grav. Dat Grav was ne Höhle und än Stäen lag doarvör.

39 Jesus sä: Dä Stäen mot hier weg! Marta, dä Schwester van Lazarus, antwoarte doarup: Herr, hä stinket all! Hä is all veer Doage dote.

40 Jesus mäne: Heoue ek di nich esägt, wenn du glöwest, schöst du dä ganze Herrlichkeit van Gott sän?

41 Doar moaken sä dän Stäen anne Siete, Jesus keek in Himmel un sä: Voarer, ek danke di, dat du mi hörst.

42 Ek wät jo, dat du mi jümmer erhörst! Ek segge et för dä Lühe, dä hier stoht. Sä schöt glöbn, dat du mi eschicket hast.

43 Als hä dat nu esägt har, schräe hä mit lurer Stimme: Lazarus kum rut.

44 Doar kam dä Dohe noau Buten. Sine Feute un Hänne wörn mit Binn ümmewickelt un vör sin Gesichte was än Deouk. Jesus sä: Befrät öne doarvan un goet noa Hus.⁶

⁶ Übersettkring Loccum, 2020.

Predigttexte

IV Ut dat Evangelium nah Lukas 7, 11-17

11 Jesus sine Jünger un ne masse Lühe toagen mit öne naou Näin.

12 Inne Nähe van Stadtdore anekom, sach Jesus wie sä än Doen ute Stadt drägen. Ät was dä änzige Junge van äne Witwe. Veele Lühe wörn bi öre.

13 Als Jesus sä nun sach, kräch hä Mitleid mi öre un sä: Griene nich!

14 Dann gung hä nöger anne Bahre un foate se an. Dä Träger blieb stohn un Jesus sä: Junge Kerl, ek befehle die: Stoa up!

15 Dä Doe richte sik up un köre. Jesus gav öne sine Mutter trügge.

16 Alle wörn bange. Sä lobten Gott un räpn: Än grotte Prophet is ünner üsk. Gott is sin Volke teou Hülpe kom.

17 Düsse Noaricht, wat Jesus amoaket har, vatelln sä in ganz Judäa un inne Umgebung.⁷

⁷ Übersettkring Loccum, 2020.

V Ut Hebräer 10, 35-39

35 Gewet jeoue Teouvasicht nich pries. Sä schall reichlich belohnt wern.

36 Wat ji nu brouket is Geduld. Moaket wat Gott well, dann kri ji, wat hä jük versproaken hat.

37 Bloß noch ne körte Tid, dann schall hä upträen, dä, dä kom schall. Hä wird jük nich teubn loatn.

38 Min Gerechter kumt un schall dör sin Glöbm lebn. Geit hä ouwer trügge, lehne ek öne aff.

39 Wi gehört nich teou dän, dä trügge schreckt un int Verdarn rennt. Wi gehört teou dän, dä glöwet un doardör dat ewige Lebn gewinnt.⁸

VI Psalm 16, (1-4) 5-11

(1 Äne Inschrift mit David vabundn:

Behüte mi Gott!

Bi di finne ek Teouflucht.

2 Ek köre mit dän Herrn:

Min Herr, du bist min ganzet Glück,
nix steit ouwer di.

3 An dä Heiligen in Lanne un ouwer de Herrlichen hebbe ek Gefalln.

4 Sä heouet veele Götterbiller, sä rümt än annern Gott.

Sä gewet öne Dankesopfer van Bleout.

Seouwat will ek nich deouen.

⁸ Übersetzerkring Loccum, 2020.

Un dä Noame van dä Spender kumt nich ouwer mine Lippn.)

5 Dä Herr is min Gut un min Däl,
du hoalst min Los in dine Hänne.

6 Min Los is up än schönet Lanne falln.

Ja, so än Arwe mach ek woll häm.

7 Ek priese dän Herrn, dä mi beroaen har.

Sülmst inne Nacht erinnert min Harte mi doaranne.

8 Der Herr steit mi jümmer vör Oagen.

Mit öne an mine Site kann ek nich falln.

9 Doarümme is min Harte seou froh,
un mine Seele freiet sik.

10 Du givst mine Seele nich an dä Doen.

Du läßt mi min Grav noch nich säen,
denn ek will di dien.

11 Du wiesest mi dän Weg innt Lebn.

Veel Freude finne ek bi di

un grotet Glücke an diene Sieden, jümmers.⁹

⁹ Übersetzerkring Loccum, 2020, kleine Änderungen durch die Redaktion.